

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Alexandri Oratio Ad trecentos milites.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Dens solus
immo usabi
lis.

V. Spes ingeritur dictis grauius, & sententiosis de humanarum rerum vicissitudine, quod fit ut resplante fortuna res Alexandri nimis laetas accisum iri credibile sit. Simile est quod Demosthenes Philip. ica prima. sectione xy. de Philip. podicit. Μὴ γὰρ ὅς θεῶν βοήθησεν ἐκείνῳ τὰ πρῶτα περὶ τῶν.

VI. Et spei addeitur ingens telum necessitas,

qua rerum suarum extremam calamitatem tam graui, & morata oratione exponit, ut ferreos animos possit emollire.

VII. Postremo infertur obsecratio grauis, & inconsa. Quod autem hoc habet de aeterno igne, expl. cat. Curt. l. 3. Ignis quem ipsi sacrum & aeternum vocabant, argenteis altaribus praefuebat.

ALEXANDRI ORATIO

Ad trecentos milites.

Argumentum.

In Sogdianis petra erat expugnata difficillima, patebat enim in altitudinem stadia 30. in orbem vero 150. vnde quaque ardua, & praerupta, ne callibus quidem vllis peruia. Vnus qui ad cacumen ducebat aditus, & angustus limes, ab hostibus tenebatur. Insederant enim petram triginta hominum millia. Alexander aduersus impedimenta omnia & natura, & artificij enitens, ne huic quidem difficultati cedere voluit, & quoniam vis non valuisset, dolo statuit aggredi, hoc igitur commentus est ad eludendos hostes stratagemam. Negotium dat ducibus, ut trecentos expeditos iuuenes conquirant exercitatu pernicitatis, qui rem pecuniarum in montibus exercuerint, ac proinde assueuerint in precipitijs, & locis deujs insistere: his terrorem incurere hostibus parabat. Qui ut conuenerunt, hac oratione quid fieri velit, exponit. Rationem illis ad cacumen perueniendi aperit, hortatur ut strenue rem aggrediantur, & aduersus omnes difficultates luctentur: denique addit animos propositis praemijs amplissimis, itaque illos dimittit.

Hortatio ad
rem ardua.
Ex D. Cur-
tio.
Alexandri
labores.

Candor sig-
num felici-
tatis.

Vobiscum (inquit) o iuuenes, & mei aequales, vrbium inuictarum ante munita superavi, montium iuga perenni niue obruta emensus sum; angustias Ciliciae intraui, Indiae sine lassitudine frigoris vim perpeclus sum, & mei documenta vobis dedi, & vestra habeo. Petra, quam videtis, vnum aditum habet, quem barbari obsident, caetera negligunt. Nullae vigiliae sunt, nisi quae castra nostra spectant. Inuenietis viam, si solerter rimati fueritis aditus ferentes ad cacumen. Nihil tam aeternum natura constituit, quod vobis non possit eniti. Experiendo, quae caeteri desperauerunt, habemus Asiam in potestate. Euadite in cacumen: quod cum ceperitis, can-

didis velis mihi signum dabit: ego copijs ad motis hostem in nos a vobis conuertam. Praemium erit ei, qui primus occupauerit verticem, talenta decem; vno minus ac piet, qui proximus ei venerit, eademque ad decem homines seruiabitur portio. Certum habeo vos non tam liberalitatem intueri meam, quam voluntatem.

I. Exordium a rebus antea gestis efficacissimum, O passi grauiora.

II. Propositio rei, in qua caetido artificij pericula dissimulantur, & facilitate rei alioqui adflictilis adumbratur.

III. Hortatio efficax cum praemiorum lenocinio.

GER-